

Κυριακή της Τυρινής στην Αλεξάνδρεια Ημαθίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Ο Σεβασμιώτατος [Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων](#) λειτούργησε και κήρυξε χθες τον θείο λόγο στον Μητροπολιτικό Ιερό Ναό Κοιμήσεως Θεοτόκου Αλεξανδρείας.

Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας ο Σεβασμιώτατος ανέγνωσε τη συγχωρητική ευχή με την ευκαιρία της ενάρξεως της Αγίας και [Μεγάλης Τεσσαρακοστής](#) και αφού ζήτησε πρώτα ο ίδιος τη συγχώρηση από το εκκλησίασμα έδωσε στη συνέχεια την πατρική του ευχή και **συγχώρηση** σε όλους.

“Αν συνειδητοποιήσουμε ότι όλος ο αγώνας ο πνευματικός που κάνουμε κατά τη διάρκεια της Μεγάλης Τεσσαρακοστής, η νη-στεία, η εγκράτεια, είναι για να μην είμαστε ένοχοι απέναντι στο Θεό, και εμείς παρότι προσπαθούμε και αγωνιζόμαστε να απαλλαγούμε από άλλα αμαρτήματα, επιβαρύ-νου-με την ψυχή μας με την κρίση και την κατάκριση, και ακόμη ότι, αποφεύγοντας να κρίνουμε τους συνανθρώπους μας, θα κερδίζαμε το

έλεος και τη συγχώρηση του Θεού, τότε θα ήμασταν πολύ πιο προσεκτικοί”, είπε μεταξύ άλλων ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του.

Η ομιλία του Μητροπολίτη Βεροίας

«Σύ τίς εἶ ὁ κρίνων ἀλλότριον οἰκέτην; τῷ ἰδίῳ κυρίῳ στήκει ἢ πίπτει».

Στις παλαιότερες εποχές, όταν κάποιος πολίτης επιχειρούσε να σφε-τερισθεί ένα βασιλικό προ-νόμιο, θεωρείτο ότι εποφθαλμιού-σε τον βασιλικό θρόνο και κατα-δικαζόταν ως ένοχος εγκλήματος καθοσιώσεως. Ενώ όμως αυτό θεωρείται φυσικό για τους εγκό-σμιους βασιλείς, των οποίων η δύναμη αλλά και η διάρκεια της βασιλείας είναι περιορισμένη και πεπερασμένη, παραθεωρούμε τη σημασία του και τη σοβαρότητά του, όταν πρόκειται για τον επου-ράνιο βασιλέα και Θεό μας. Εύκολα μάλιστα και χωρίς να το συνει-δη-τοποιούμε, γινόμαστε και εμείς ένοχοι ενώπιόν του. Με ποιόν τρόπο συμβαίνει αυτό μας υποδει-κνύει στο σημερινό αποστολικό ανά-γνωσμα ο ουρανοβάμων από-στολος Παύλος, διατυπώνοντας ένα ερώτημα, το οποίο αφορά όλους μας και θα πρέπει να μας προβληματίσει.

«Συ τις ει ο κρίνων αλλότριον οι-κέτην;» Ποιος είσαι εσύ που κρίνει τον ξένο υπηρέτη; «Τω ἰδίῳ κυρίῳ στήκει ἢ πίπτει». Αυτός δεν είναι υπόλογος σε σένα, αλλά στον κύριό του, ο οποίος και θα κρίνει εάν είναι ένοχος ή όχι.

Ας εξετάσουμε, λοιπόν, όλοι τον εαυτό μας. Και ας απαντήσουμε με ειλικρίνεια. Άραγε δεν έχουμε κατα-κρίνει ποτέ κάποιον συνάν-θρωπό μας, κάποιον αδελφό μας; Και εάν το έχουμε κάνει, έχουμε συνειδητοποιήσει ότι είμαστε ένο-χοι ενώπιον του Θεού και μάλιστα σοβαρά, εφόσον σφετερισθήκαμε το δικό του δικαίωμα να κρίνει τους ανθρώπους, αναλαμβάνοντας εμείς έναν ρόλο που δεν μας ανή-κει και αμφισβητώντας τη δική του εξουσία και αρμοδιότητα;

Πόσο σοβαρό αμάρτημα είναι η κρίση και πολύ περισσότερο η κα-τα-κριση των αδελφών μας, αποδει-κνύεται από το γεγονός ότι ο ίδιος ο Χριστός προσφέρει ως ανταμοιβή σε όσους δεν κρίνουν τους άλλους ανθρώπους, την απαλλαγή από τη δική του κρίση. Τι μας λέγει; «Μη κρίνετε ίνα μη κριθήτε». Όποιος δεν κρίνει τους αδελφούς του, αυ-τος δεν πρόκειται να κριθεί από τον Θεό.

Σκεφθείτε πόσες φορές καθημε-ρινά πταίουμε και αμαρτάνουμε με διάφορους τρόπους ενώπιον του Θεού και κανονικά είμαστε πολλά-πλα υπόλογοι για μικρότερες και μεγαλύτερες αμαρτίες. Και όμως ο Θεός μας απαλλάσσει από όλες αυτές υπό την προϋπόθεση ότι δεν θα κρίνουμε τους αδελφούς μας. Τόσο μεγάλη βαρύτητα έχει η κρι-ση στα μάτια του Θεού.

Γιατί όμως η Εκκλησία μας μας υπενθυμίζει τη σημασία της κρίσεως και της κατακρίσεως σήμερα, καθώς εισερχόμεθα στην Αγία και Μεγάλη Τεσσαρακοστή, στο στάδιο της νηστείας, της **μετανοίας** και του πνευματικού αγώνος;

Μας την υπενθυμίζει για τρεις λόγους.

Ο πρώτος είναι για να μην θεωρήσουμε ότι η νηστεία που καλούμεθα να κάνουμε είναι νηστεία μόνο τροφών. Ασφαλώς καλούμεθα να νηστεύσουμε από ορισμένες τροφές, υπακούοντας στη θεόδοτη εντολή της νηστείας και ασκούμενοι στην εγκράτεια. Αλλά δεν αρκεί μόνο η νηστεία των τροφών για να καθάρουμε την ψυχή και το σώμα μας και να προετοιμασθούμε για το Πάθος και την Ανάσταση του Κυρίου. Απαιτείται και η νηστεία των παθών. Και ένα από αυτά και μάλιστα σοβαρό είναι, όπως είδαμε, η κρίση και η κατάκριση.

Ο δεύτερος λόγος για τον οποίο μας υπενθυμίζει η Εκκλησία μας σήμερα ότι η κρίση των συνανθρώπων μας είναι σοβαρό αμάρτημα, είναι γιατί πολύ συχνά δεν την υπολογίζουμε, την υποτιμούμε και δεν συνειδητοποιούμε ότι μας καθίστα βαρύτερα ενόχους στα μάτια του Θεού.

Και ο τρίτος λόγος είναι ότι η αποφυγή της κρίσεως των αδελφών μας απαλλάσσει και εμάς από την κρίση του Θεού.

Αν συνειδητοποιήσουμε, δηλαδή, ότι όλος ο αγώνας ο πνευματικός που κάνουμε

κατά τη διάρκεια της Μεγάλης Τεσσαρακοστής, η νη-στεία, η εγκράτεια, είναι για να μην είμαστε ένοχοι απέναντι στο Θεό, και εμείς παρότι προσπαθούμε και αγωνιζόμαστε να απαλλαγούμε από άλλα αμαρτήματα, επιβαρύ-νου-με την ψυχή μας με την κρίση και την κατάκριση, και ακόμη ότι, αποφεύγοντας να κρίνουμε τους συνανθρώπους μας, θα κερδίζαμε το έλεος και τη συγχώρηση του Θεού, τότε θα ήμασταν πολύ πιο προσεκτικοί. Θα ελέγχαμε τι λέμε και πως το λέμε για τους αδελφούς μας και δεν θα απασχολούμασταν με το να εξετάζουμε, να κρίνουμε και να κατακρίνουμε τι κάνουν και πως το κάνουν. Με τον τρόπο αυτό θα είχαμε περισσότερο χρόνο να ασχολούμεθα με τον εαυτό μας και με την ψυχή μας και με τη χάρη του Θεού θα προοδεύαμε στην εν Χρι-στω ζωή.

Εισερχόμενοι από απόψε στην Αγία και Μεγάλη Τεσσαρακοστή, ας έχουμε, λοιπόν, κατά νούν τον λόγο του αποστόλου Παύλου και ας αποφεύγουμε την κρίση των

λειτουργικών
ος και τη

© IMBΝΚ Γραφείο Τύπου

© IMBΝΚ Γραφείο Τύπου

© ΙΜΒΝΚ Γραφείο Τύπου

© ΙΜΒΝΚ Γραφείο Τύπου

Περισσότερες φωτογραφίες [ΕΔΩ](#)